

HISTORIK

Det är i år 75 år sedan Immetorp Bollklubb bildades och med detta gjorde sitt första framträdande. Det kan konstateras att det redan flera år tidigare hade utövats både fotboll och bandy i Immetorp fast inte under några organiserade former. Vi tycker att det kan vara på sin plats att en dag som denna inte låta dessa år före den egentliga starten förbigås. Det var ju ändå detta frö som grodde och frukten blev till föreningens bildande.

Immetorps pojkar hade alltid som sin samlingsplats Gunnarssons Kiosk i Immetorp. Det var där tanken på en idrottsförening föddes. Den 17 december 1937 samlades 18 st ungdomar i Immetorps föreningshus. Det beslutades då att bilda en idrottsförening. Samtliga dessa ungdomar tecknade sig vid detta tillfälle som medlemmar i den nya föreningen, som fick namnet Immetorp Bollklubb.

Den första styrelsen bestod av:

Gunnar Herlufsén	Ordförande
Sven Eriksson	Sekreterare
Harald Karlsson	Kassör

samt

Elof Ericsson och Lennart Sundström.

För att klara ekonomin beslutade mötet att medlemsavgiften skulle vara 1 kr per månad för aktiva. Passiva medlemmar skulle betala 2 kronor per år.

Ja det var själva starten men vad har hänt under de år som gått? Vi skall här i korta ordalag återge något av vad som hänt.

Den idrottsliga verksamheten började i mycket liten grad, eftersom erfarenhet totalt saknades. Bandy blev den första grenen där man höll till på sjöarna Tolen och Möckeln. Bandylaget deltog under några år i den av Karlskoga Tidning arrangerade pokalserien.

Fotbollslaget deltog första året inte i någon serie, p g a att spelduglig plan saknades men därför var det inte helt överksamt inom fotbollen utan fem träningsmatcher spelades på bortaplan. Den egna "träningen" bedrevs på parkeringen vid Flottnäset.

Under andra året bedrevs fotbollen fortfarande under blygsamma former. Detta på grund av planbrist. Bandylaget gjorde detta år en mycket bra insats och var endast målskillnad från finalplats.

De därpå följande fem åren fram till årsmötet hösten 1944 gick allt sin gilla gång. Bandylaget deltog i pokalserien med växlande framgång, för att säsongen 1944 nå en höjdpunkt då laget vann sin serie. Inom fotbollen deltog föreningens lag i Karl-skoga Tidnings stadsserie. Programmet som förut omfattat fotboll och bandy hade under denna tid utökats med bordtennis och skidor.

Så skulle vi då vara framme vid föreningens första verkliga genombrott, vilket otvivelaktigt säsongen 1945 får betecknas vara. För det första började drömmen om en egen idrottsplats att bli verklighet. En Lek- och Idrottsplatsförening bildades och denna lät inte gräset gro under fötterna på sig utan satte omedelbart igång med försök att förvärva markområde för en Lek- och Idrottsplats. Detta lyckades genom att det s k Björndahls gärde inköptes på sommaren 1945. När så planerna på en idrottsplats tycktes kunna bli verklighet så vaknade även tanken på ett effektivare fotbollsspel. Undersökningarna för dess möjligheter gjordes och vi fick löfte av Boforskamraterna att få disponera deras träningsplan för våra seriematcher och även för träning. Således anmäldes och deltog vårt A-lag i fotboll för första gången i seriesystemet. Det var i Div. VI Östdivisionen. Under säsongen deltog bandylaget i Div. III. Det var pokalserien som nu hade blivit medtagen i seriesystemet. De andra idrotterna fortsatte under blygsamma förhållanden. Under detta år hade föreningen vunnit inträde i följande förbund: Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund, Svenska Bordtennisförbundet, Svenska Bandyförbundet, Svenska Fotbollsförbundet, Svenska Skidförbundet, Värmlands Idrottsförbund, Värmlands Bordtennisförbund, Värmlands Bandyförbund och Värmlands Fotbollsförbund. Under året hade medlemssiffran ökat till 102 st.

Till år 1946 kom vi rätt så utrustade, vilket också visade sig på resultaten. Under höstsäsongen detta år kom fotbollslaget riktigt i farten, så när omgången var slutspelad låg laget på topp i sin serie. Detta genom att vara obesegrade. Bandylaget placerade sig detta år som tvåa i sin serie och i de andra idrottsgrenarna började grabbarna pocka på uppmärksamhet. Arbetet med idrottsplatsen började detta år och intresset från medlemmarna var mycket gott.

Säsongen mellan 1946 och 1947 blev ett mycket framgångsrikt år för våra idrottspojkar. Fotbollslaget som redan på höstsäsongen hade lagt sina konkurrenter bakom sig, fortsatte i samma tempo på våren 1947 och deras första serieseger var ett faktum. Men dessförinnan hade bandylaget bärgat serieseger i Div. III med åtföljande avancemang till Div. II.

Det hände andra saker under de sista dagarna av år 1946, också av stor betydelse. Föreningen beslutade då att inköpa den av Emil Gunnarsson bedrivna kioskrörelsen i Immetorp.

År 1947 inledde föreningen ett internationellt utbyte med en norsk idrottsförening vid namn Bakkevold från Oslo. Vårt första möte med denna utländska idrottsförening blev en mycket kamratlig och vänskaplig bekantskap, varför vi hoppades att detta utbyte skulle bestå i framtiden.

Åren 1948 till 1951 gick ungefär i sin vanliga stil, där det idrottsliga var på både gott och ont. Arbetet med idrottsplatsen förlöpte ungefär som det skulle, varför vi bara gick och väntade på att den skulle bli färdig så vi skulle kunna ta den i besiktning.

År 1951 är nog det mest historiska året. Den 18 aug. detta år invigdes nämligen vår idrottsplats som då fick namnet Österbro. Det var tack vare vilja och energi från medlemmarnas sida som vi kunde ta den gröna mattan i besittning. Som motståndare i denna händelserika match var våra norska vänner från Bakkevold IF, men där var inte våra pojkar så värst gästvänliga av sig för de vann med 5-3. Men detta att ha tillgång till egen fotbollsplan gjorde att det blev bättre fart på träning för fotbollsspelarna.

År 1953 uppgick Immetorps Lek- och Idrottsplatsförening i Immetorp Bollklubb, då det ansågs att arbetet med idrottsplatsen var färdig och skulle därför överföras till idrottsföreningen. Ja, sedan gick år efter år där fotboll och bandy var de ledande idrottsgrenarna i föreningen, men bordtennisen hade här några givande år med spel i seriesystemet.

Angående fotbollslaget blev de uppåt samma år, då de avancerade till Div. IV, men besöket blev endast ettårigt.

År 1963 blev ett år som var rätt lika de föregående om man ser på det sportsliga, men för övrigt började det röra på sig en hel del ur föreningssynpunkt. På grund av den nya stadsplanen över Immetorp så skulle det bli byggnadstomt på vår idrottsplats i Österbro, varför föreningen lämnade in denna anläggning till försäljning, med Staden som köpare. Men detta var under förutsättning att en annan anläggning skulle färdigställas och denna var planerad på Källmossen. Men åren gick och vi fick fortfarande uppehålla oss på Österbro.

Då var vi framme vid år 1964 och detta var ett år som vi kunde börja hoppas på fotbollen enär vårt A-lag låg och kämpade om seriesegern i Div. IV, men detta lyckades inte våra pojkar med. Men det började visa sig att föreningen hade blivit stabilare inom denna sportgren, för vi förfogade även över ett B-lag som vann sin

serie. Nu började även ungdomsfotbollen att komma igång ordentligt och detta var vi mycket glada för. Det fanns både junior- och pojklag i seriesammanhang. Detta år fanns också tre bandylag i farten. Som vi tidigare nämnt om den nya stadsplan i Immetorp så blev det klart att Staden köpte vår idrottsanläggning Österbro. I samband med detta kom också vår kioskanläggning i kläm för dragningen av den nya E-18. Vi blev då anvisad plats där en ny kiosk byggdes.

Året 1965 blev rent sportsligt lika gott som det föregående med goda placeringar inom seriesystemet. Vi flyttade detta år till den nya idrottsanläggningen som Staden färdigställt på Källmossen och den 21 aug invigdes denna idrottsplats med en match mot Degerfors IF. Men det blev mer invigning detta år enär vår nya kioskanläggning stod klar att invigas den 31 okt.

Jubileumsåret 1967 var det år vi verkligen hoppades att vårt representationslag skulle klara Div. IV och gå till en högre division men de fick vackert stanna i denna serie. Men det fanns andra glädjeämnen detta år när det gäller fotbollen och det var att vår ungdomsfotboll verkligen gjort ett av de bästa åren inom föreningen.

Åren 1968 - 1972 var fina år sportsligt sett med A-lagets avancemang till Div III år 1968 men det blev bara ettårigt. De kom igen 1972 och ytterligare en gång till div. III men tyvärr blev det samma visa igen. Ungdomsarbetet fortsatte i samma goda stil och visade mycket god klass på sin verksamhet.

Sedan kommer vi till ett år, 1973, som är ett historiskt år i föreningen. Då blev vårt juniorlag distriktsmästare i Värmlands Län och detta är föreningens första distriktsmästerskap. De deltog även i Svealandsmästerskapet och kom där till semifinal och det tyckte vi var bra gjort av dessa pojkar.

Åren 1977-1987 har kanske inte bjudit de framgångar inom seniorfotbollen som vi hade hoppats på. Representationslaget har större delen hållit till i Div. IV. Där det däremot hänt stora saker är på ungdomssidan. Bredden har utvecklats och framgångar har inte uteblivit. En verklig fullträff noterades 1984 då 71-laget efter en lång och segerrik säsong vann klubbens genom tiderna första ungdoms-DM.

Med växande verksamhet visade sig lokalerna på Källmossen IP snart bli för små. Diskussionerna om en tillbyggnad tog fart och 1982 kunde nya lokaler tas i besittning. Detta medförde också att den möteslokal som fanns på Sandviksvägen kunde flyttas till nytt klubbbrummet på Källmossen. Verksamheten centraliserades och alla kunde vara i händelsernas centrum.

Året 1982 avyttrades också kioskrörelsen och epoken med IBK som kioskdirvande förening var till ände.

Under senare år har föreningen i egen regi arbetat hårt med anläggningen av 2 st nya bollplaner för i första hand ungdomsfotboll. Dessa planer kommer ytterligare att höja standarden på vår idrottsplats.

Åren 1987-1997 har präglats av ytterligare expansion och då speciellt på ungdomsidan. Föreningen har numera tillgång till två 11-mannaplaner med gräs som underlag en 11-mannaplan med grus som underlag. Dessutom finns en 7-mannaplan med gräsunderlag för knattfotbollen. Det är få klubbar som har det så försäpant som vår förening. Ytterligare byggnader har uppförts för att klara verksamheten där man kan nämna barack med rum för ombyte och ett redskaps-skjul för att förvara utrustning. Detta har varit möjligt tack vare att det finns ett antal eldsjälar i föreningen och företag som gått in och hjälpt till med materiel.

På den sportsliga sidan kan det konstateras att representationslaget hållit till i div V hela tiden tills det äntligen släppte i år efter två kvalmissar i rad åren 1995 och 1996. På ungdomssidan finns det många duktiga åldersgrupper som i vissa fall vunnit sina serier. Många av dessa ungdomar har kommit med i representationslaget. Tyvärr, i dessa tider, får vi sällan behålla de duktigaste utan de försvinner till lag högre upp i serierna.

Åren 1998 - 2012

Under de 15 år som gått från senaste jubileumstillfället (60 år) har klubben konsoliderat sin ställning som en aktiv klubb. Av de som bildat klubben är alla borta men tillströmningen av ledare och aktiva har varit positiv trots minskade ungdomskullar. Ett (oros)tecken i tiden är dock att åldern på de personer som ingår i styrelsen tenderar att bli allt högre.

Det administrativa

Alla föreningar kämpar med sin ekonomi och Immetorp är inget undantag. Under dessa år har bingoletto gått kraftigt bakåt och fått ersättas med vanlig bingo (kanoalliansen) tillsammans med Karlskoga sportklubb och Rävåsen. I det här sammanhanget måste vår nuvarande ordförande Lennart Åkesson framhållas. Han har varit drivande här och offrat mycket tid för att få fart på denna verksamhet som idag är vår största inkomstkälla.

En annan eldsjäl är Stellan Melander som är allt i allo när det gäller medlemslotteri, fastigheten, planerna och våra småbussar. För att sköta det löpande administrativa arbetet har vi vår kanslist Margareta Worge. Efter drygt 25 år som kassör

avgick Sune Wallin och efterträddes av Sören Frisk som snabbt kom in i rutinerna. Det har även blivit fart på kioskrörelsen sedan Bernt Rosengren tog på sig ansvaret för denna verksamhet. Birgit Lekberg har fortsatt att städa trots sin aktningvärda ålder. Klubbens sekreterare (undertecknad) har varit med de senaste 20 åren och kan med den bakgrunden tycka att 75 år är värt att fira med tanke på hur positivt klubben utvecklats.

Det är på sin plats att omnämna det goda samarbetet med Karlskoga Kommun som aktivt bidrar med resurser när det gäller skötseln och driften av fastigheten där en stor investering gjorts när bergvärme installerades hösten 2011. Karlskoga har ju nu också fått den efterlängtdade konstgräsplanen. Förhoppningsvis kan kommunen även hålla uppe nivån på föreningsbidraget!

Om det finns något negativt att notera så är det att klubben då och då drabbas av inbrott och senast vandalisering av våra småbussar. Det är sorgligt att konstatera att några individer av någon outgrundlig anledning ägnar sig åt sådan totalt meningslös verksamhet.

Det sportsliga

På den sportsliga sidan kan noteras att representationslaget pendlat mellan division 5 och 4. Under jubileumsåret 2012 var det mycket nära att representationslaget ramlade ur division 4 men med ett mål 30 sekunder från slutsignalen i sista matchen undkom laget både nerflyttning och osäkert kval. Pust! Klubben har också ett andralag som håller till i division 6.

Under den här perioden infördes titeln "sportchef" och fotbollsektion som egen sektion försvann. Sportchef är Roger Johansson som också ingår i styrelsen. Runt seniorlagen har vi också idésprutan och lagledaren Dennis Gustavsson som tillsammans med materialaren "Myran" (Jonas Thomasén) ser till att administrationen runt lagen fungerar.

På ungdomssidan har som sagt kullarna minskat de sista åren vilket gjort det svårt att få ihop ett lag om man inte slår ihop åtminstone två åldersgrupper. Här har till och med samarbete med andra klubbar tillämpats för att få ihop lag. Ungdomslagen hanteras av en egen sektion där Petter Klaw är ordförande. Även han ingår i styrelsen.

Under den här tiden har klubben haft ett antal duktiga tränare där sådana profiler som närpolischefen Kenneth Sundqvist måste nämnas. En mer engagerad (men dyr) tränare är svår att hitta. Före allsvenske spelaren (DIF) Christer "Hårding" Eriksson, Anders Brunzell, Leif Jatko, sportchefen Roger Johansson är ytterligare några som agerat slavdrivare under den här perioden.

Svenska fotbollsförbundet har infört utbildningsbidrag vilket innebär att småklubbar ska få ersättning för ungdomsspelare som blir professionella (div 2 och uppåt). Vår förening har fostrat ett antal ungdomar som nu spelar i till exempel KB Karlskoga.

Nuvarande styrelse anser sig ha förvaltat IBK-andan på ett bra sätt där kamratskapet är grunden till att verksamheten ska fungera. Förhoppningsvis skall det bli bestående för ett fortsatt arbete till föreningens bästa även framledes.

Immetorp i november 2012

På styrelsens uppdrag.

Alf Karlsson sekreterare.